

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoP/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116215526
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6116215526.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Zity Nagypálovej, v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa S. E., nar. XX. decembra XXXX, bytom ako matka, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, dieťaťa rodičov - matky X. E., nar. XX. marca XXXX, trvalým pobytom N. XX, XXX XX G. G., právne zastúpenej spoločnosťou Lion Law Partners s.r.o., so sídlom Komenského 14A, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 862 461, a otca S. Y. E., nar. XX. júla XXXX, trvalým pobytom E. 8, XXX XX I. - I., právne zastúpeného JUDr. Michaelou Kajabovou, advokátkou, so sídlom Budovateľská 2, 821 08 Bratislava, v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o znalečnom a trovách štátu, na základe odvolania otca proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 36P/187/2016 - 906 zo dňa 25. septembra 2020, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica v piatom výroku v časti, v ktorej rozhodol, že štát má nárok na náhradu trov konania voči otcovi maloletého v rozsahu 84,88 % a v siedmom výroku, ktorým uložil otcovi maloletého povinnosť nahradiť štátu trovy konania v sume 1.801,79 Eur m e n í takto:

Štát má nárok na náhradu trov konania voči otcovi maloletého v rozsahu 50 %.

Otec maloletého je povinný nahradiť štátu trovy konania v sume 1.061,54 Eur, v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odvolanie otca maloletého proti piatemu výroku v časti, v ktorej súd prvej inštancie rozhodol, že štát má nárok na náhradu trov konania voči matke maloletého v rozsahu 15,12 %, a odvolanie proti šiestemu výroku, ktorým uložil matke maloletého povinnosť nahradiť štátu trovy konania v sume 321,28 Eur, o d m i e t a .

odôvodnenie:

1. 1. Okresný súd Banská Bystrica ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“ resp. „súd prvej inštancie“ event. „prvoinštančný súd“) uznesením zo dňa 25. septembra 2020 (ďalej len „napadnuté uznesenie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) priznal znalkyni PhDr. Martine Bečkovej, za znalecký úkon - znalecký posudok č. 27/17 zo dňa 18. 10. 2017 znalečné v sume 509,76 Eur, za odborné vyjadrenie č. 50/2017 zo dňa 21. 12. 2017 znalečné v sume 79,68 Eur a za účasť na pojednávaní dňa 07. 02. 2018 znalečné v sume 53,12 Eur, spolu 642,56 Eur (prvý výrok) a upravil učtáreň Okresného súdu Banská Bystrica, aby znalkyni PhDr. Martine Bečkovej, vyplatila na presne špecifikovaný účet znalečné v sume 642,56 Eur z rozpočtových prostriedkov súdu v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia (druhý výrok). Zároveň priznal Ústavu pre znaleckú činnosť pre psychológiu a psychiatriu, spol. s r.o., so sídlom v Nových Zámkoch, za znalecký posudok - kontrolný č. 74/2018 zo dňa 02. 11. 2019 znalečné v sume 1.480,51 Eur (tretí výrok) a upravil učtáreň Okresného súdu Banská Bystrica, aby Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a psychiatrii, spol. s r.o., so sídlom v Nových Zámkoch vyplatila na presne špecifikovaný účet účet znalečné v sume 1.480,51 Eur z rozpočtových prostriedkov súdu v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia (štvrtý výrok). Následne určil, že štát má nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, z toho voči matke maloletého dieťaťa v rozsahu 15,12 % a voči otcovi maloletého dieťaťa v rozsahu 84,88 % (piaty výrok), a preto matka maloletého dieťaťa je povinná

nahradiť štátu trovy konania v sume 321,28 Eur (šiesty výrok) a otec maloletého dieťaťa je povinný nahradiť štátu trovy konania v sume 1.801,79 Eur (siedmy výrok).

1. 2. V úvode odôvodnenia rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že rozsudkom sp. zn. 36P/187/2016-881 zo dňa 31. 08. 2020 rozhodol o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu (ďalej len „maloletý“). Vo výroku uvedeného rozsudku zároveň konštatoval, že o trovách znaleckého dokazovania rozhodne samostatným uznesením.

1. 3. V nasledujúcej časti odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančný súd poukázal na potrebu realizácie znaleckého dokazovania a preto uznesením sp. zn. 36P/187/2016 - 190 zo dňa 21. 06. 2017 nariadil znalecké dokazovanie a ustanovil znalkyňu z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých PhDr. Martinu Bečkovú, ktorá vypracovala znalecký posudok č. 27/2017 zo dňa 18. 10. 2017. Na základe jeho žiadosti doručila dňa 21.12.2017 odborné vyjadrenie č. 50/17, a dňa 07. 02. 2018 vypovedala na pojednávaní. Na základe príslušných (presne špecifikovaných) ustanovení vyhlášky č. 491/2004 Z.z. o odmenách, náhradách výdavkov a náhradách za stratu času pre znalcov, tlmočníkov a prekladateľov (ďalej len „vyhláška“) priznal znalkyni za uvedené úkony (znalecký posudok, odborné vyjadrenie a účasť na pojednávaní) znalečné v celkovej sume 642,56 Eur.

1. 4. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že „vzhľadom na naďalej problematickú a konfliktnú situáciu rodičov maloletého, taktiež aj s poukazom na skutočnosť, že otec maloletého spochybnil závery vykonaného znaleckého dokazovania, resp. odborného vyjadrenia a vzhľadom na požiadavky otca vykonať kontrolné znalecké dokazovanie“, uznesením sp. zn. 36P/187/2016 - 442 zo dňa 07. 08. 2018 nariadil kontrolné znalecké dokazovanie znaleckým ústavom - Ústavom pre znaleckú činnosť v Psychológii a v psychiatrii, spol. s r. o., so sídlom v Nových Zámkoch. Uvedeným znaleckým ústavom bol podaný kontrolný znalecký posudok č. 74/2018. Za tento znalecký posudok mu na základe príslušných (presne špecifikovaných) ustanovení vyhlášky priznal znalečné vo výške 1,480,51 Eur.

1. 5. Následne prvoinštančný súd v súvislosti s odôvodnením piateho až siedmeho výroku uviedol: „Je zrejmé, že vypracovanie znaleckého posudku, odborného vyjadrenia, ako aj účasť znalkyne na pojednávaní dňa 07. 02. 2018 a vypracovanie kontrolného znaleckého posudku znaleckým ústavom bolo uložené súdom. Zadávateľom bol súd, ako taký je povinný zaplatiť znalečné (§ 2 ods. 4 a ods. 6 Zákona č. 328/2004 Z.z.). Tým, že odmena, resp. znalečné za podanie znaleckého posudku, odborného vyjadrenia, účasť znalkyne na pojednávaní, kontrolného znaleckého posudku bude vyplatené z rozpočtových prostriedkov súdu, vzniknú štátu v konaní trovy spolu vo výške 2.123,07 Eur. Konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností nie je konaním, v ktorom trovy konania znáša štát, ani konaním, ktorým sa o trovách rozhoduje na základe zásady úspechu v konaní. I keď žiadne ustanovenie C.m.p. výslovne nezakladá nárok štátu na náhradu trov konania, ktoré v konaní štát platil, ale zmieňuje sa o ňom len nepriamo (§ 57 C.m.p.), je možné nárok štátu na náhradu trov konania založiť na ustanovení § 55 C.m.p., podľa ktorého súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Ako spravodlivé by totiž neobstálo, aby sa na nákladoch súdneho konania podieľali namiesto účastníkov daňoví poplatníci, pokiaľ na to nie sú stanovené dôvody.

V danom prípade znalecké dokazovanie resp. odborné vyjadrenie a taktiež aj potreba účasti a vypočutia znalkyne PhDr. Martiny Bečkovej na pojednávaní bola v záujme maloletého dieťaťa za účelom zistenia najvhodnejšieho riešenia pre maloleté dieťa, objektívneho zistenia skutkového stavu, teda o obidvoch rodičmi maloletého uvádzanými skutočnosťami. Kontrolné znalecké dokazovanie však bolo nariadené vzhľadom na otcom maloletého spochybnené závery vykonaného znaleckého dokazovania znalkyňou PhDr. Martinou Bečkovou, na základe návrhu otca maloletého dieťaťa (čo vyplýva z obsahu spisového materiálu č.l. 302 spisu). Súd preto považoval za spravodlivé, aby sa matka maloletého dieťaťa podieľala na náhrade trov znaleckého dokazovania v rozsahu 15,12 % a otec maloletého vzhľadom na už uvedenú skutočnosť ohľadne nariadenia kontrolného znaleckého dokazovania v rozsahu 84,88 %. Súd potom určil, že štát má nárok na náhradu trov konania, ktoré hradil v plnom rozsahu a to voči každému rodičovi s tým, že voči matke v rozsahu 15,12 %, a otcovi v rozsahu 84,88 %, čím zároveň uložil matke i otcovi mal. dieťaťa povinnosť nahradiť štátu trovy konania, matke maloletého dieťaťa v sume 321,28 Eur a otcovi maloletého dieťaťa v sume 1.801,79 Eur, (321,28 + 1.801,79 = 2.123,07) v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia pripojeným príkazom na úhradu.“

2. 1. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal otec v zákonnej lehote odvolanie, ktorým napadol piaty, šiesty a siedmy výrok. Žiadal, aby odvolací súd zmenil piaty výrok tak, že „štát má nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, z toho voči matke maloletého dieťaťa v rozsahu 50 % a voči otcovi maloletého dieťaťa v rozsahu 50 %“, šiesty výrok tak, že „matka maloletého dieťaťa je povinná nahradiť štátu trovy konania v sume 1.061,54 Eur v lehote do 30 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia“, a siedmy výrok tak, že „otec maloletého dieťaťa je povinný nahradiť štátu trovy konania v sume 1.061,54 Eur v lehote

do 30 dni odo dňa právoplatnosti uznesenia“. Po právnej stránke odvolanie odôvodnil poukazom na ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C.s.p.“). 2. 2. V odôvodnení odvolania otec poukázal na to, že pôvodné znalecké dokazovanie (realizované PhDr. Martinou Bečkovou - poznámka odvolacieho súdu) navrhol vykonať prvoinštančný súd. Keďže znalecký posudok č. 27/2017 vypracovaný PhDr. Martinou Bečkovou došiel k zjavne scestným zisteniam, bol neurčitý, jeho závery boli len veľmi teoretické, hypotetické bez ohľadu na konkrétosti daného prípadu, pričom znalkyňa vychádzala len z hypotézy, že dieťa (akékoľvek dieťa) by sa malo separovať od matky (v zmysle ucelenejšieho kontaktu s otcom) až po dovŕšení 3. rokov veku, bol tento znalecký posudok neodborný a nezodpovedal zisteným skutočnostiam. Matka sa samozrejme stotožňovala so závermi tohto znaleckého posudku, keďže jej cieľom bolo zúžiť jeho kontakt s maloletým na čo najmenšiu mieru. Závery tohto znaleckého posudku sa preukázali ako neopodstatnené. Z tohto dôvodu skutočne navrhol vykonať vo veci ďalšie znalecké dokazovanie, tzv. kontrolným znaleckým posudkom. Prvoinštančný súd sa s týmto návrhom stotožnil a nariadil kontrolné znalecké dokazovanie. Teda aj prvoinštančný súd mal zjavne za to, že závery znaleckého posudku č. 27/2017 sú neobhájiteľné a veľmi hypotetické. Po vyhotovení kontrolného znaleckého posudku č. 74/2018 bolo preukázané, že závery znaleckého posudku č. 27/2017 boli naozaj scestné. Nový kontrolný znalecký posudok už konštatoval, že vhodnosť jeho stretávanie s maloletým je od piatka do nedele každý druhý týždeň a počas týždňa vždy v stredu a v piatok a polovicu všetkých prázdnin. To je diametrálne odlišný záver od záverov zo znaleckého posudku č. 27/2017, a preto sa domnieva, že sa preukázala dôvodnosť jeho námietok voči záverom znaleckého posudku č. 27/2017 a nevyhnutná potreba vypracovania nového znaleckého posudku. Následne otec zdôraznil, že „znalecké dokazovanie bolo nariadené v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, t j. v časti nesporového konania, kde s odkazom na nesporovosť nie je možné ani žiaduce určovať, ktorý z účastníkov konania vo veci mal akú mieru úspechu.“ Podľa jeho názoru „základom nesporovosti konania je to, že niet úspešného, či neúspešného účastníka, tak ako je to typické v sporovom konaní.“ Ďalej poukázal na to, že súd prvej inštancie správne konštatoval, že v oboch prípadoch pribral znalcov on a nie rodičia maloletého. Rovnako rozumie aj jeho argumentáciu, že považuje za spravodlivé, aby náklady na znalecké dokazovanie neniesli daňoví poplatníci, ale rodičia, keďže znalecké dokazovanie sa vykonávalo ku prospechu ich dieťaťa. Nestotožňuje sa však s jeho argumentáciou, že vzhľadom na to, že kontrolný znalecký posudok navrhol on (otec), len výlučne on má znášať náklady s ním spojené. Dávalo by to zmysel a zodpovedalo by to princípom spravodlivosti, ak by sa preukázalo, že kontrolný znalecký posudok potvrdil závery kontrolovaného posudku, ale v tomto prípade došiel kontrolný znalecký posudok k diametrálne odlišným záverom. Navyše, aj kontrolný znalecký posudok bol predsa urobený v prospech záujmov maloletého, nie teda v prospech matky alebo jeho ako otca. Preto považuje za absolútne nespravodlivé, aby náklady na kontrolný znalecký posudok č. 74/2018 niesol len on sám, keď sa v konaní preukázalo, že jeho výhrady voči znaleckému posudku č. 27/2017 boli plne dôvodné a v záujme maloletého bolo potrebné realizovať kontrolné znalecké dokazovanie.

3. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 65 a § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj „C.m.p.“), bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario a odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v piatom výroku v časti, v ktorej rozhodol, že štát má nárok na náhradu trov konania voči otcovi maloletého v rozsahu 84,88 % a v siedmom výroku, ktorým uložil otcovi maloletého povinnosť nahradiť štátu trovy konania v sume 1.801,79 Eur podľa § 388 C.s.p. zmenil, pretože v tejto časti rozhodnutia neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 C.s.p.), ani na jeho zrušenie (§ 389 C.s.p.), a odvolanie otca maloletého proti piatemu výroku v časti, v ktorej rozhodol, že štát má nárok na náhradu trov konania voči matke maloletého v rozsahu 15,12 %, a odvolanie proti šiestemu výroku, ktorým uložil matke maloletého povinnosť nahradiť štátu trovy konania v sume 321,28 Eur podľa § 386 písm. b/ C.s.p. odmietol.

4. Predmetné znalecké dokazovania boli vykonané v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu a teda aj napadnuté rozhodnutie (ktorého predmetom je znalečné za realizovanú znaleckú činnosť a následne náhrada s ňou súvisiacich trov) bolo vydané v rámci konania, ktoré je z procesnoprávneho hľadiska primárne upravené v Civilnom mimosporovom poriadku, teda ide o rozhodnutie vydané v režime mimosporového konania. Ak za tejto procesnoprávnej situácie (pôsobnosti C.m.p.) prvoinštančný súd napadnutým rozhodnutím rozhodol o trovách znaleckého dokazovania tak, že na náhradu trov týkajúcich sa pôvodného znaleckého dokazovania realizovaného PhDr. Martinou Bečkovou zaviazal oboch rodičov rovnakým pomerom a na náhradu trov týkajúcich sa kontrolného znaleckého dokazovania realizovaného znaleckým ústavom - Ústavom pre znaleckú

činnosť v Psychológii a v psychiatrii, spol. s r. o., so sídlom v Nových Zámkoch zaviazal výlučne otca maloletého, s poukazom na to, že „kontrolné znalecké dokazovanie bolo nariadené na základe návrhu otca maloletého, vzhľadom na ním spochybnené závery vykonaného znaleckého dokazovania znalkyňou PhDr. Martinou Bečkovou“, tak v tomto prípade de facto aplikoval tzv. zásadu úspechu, pričom vzhľadom na nesporný charakter konania neexistuje žiadny teoreticko-právny ani pozitívno-právny dôvod, teda akýkoľvek relevantný právny základ na aplikáciu tejto zásady typickej pre sporové súdne konanie. Odhliadnuc od uvedeného zásadného procesnoprávneho aspektu, toto rozhodnutie prvoinštančného súdu nie je dôvodné ani z vecného hľadiska, pretože z obsahu predmetných znaleckých posudkov vyplýva, že kontrolný znalecký posudok č. 74/2018 rozhodne nepotvrdil závery kontrolovaného posudku (znalecký posudok č. 27/2017 vypracovaný PhDr. Martinou Bečkovou), navyše riešil časovo a vzťahovo aktuálnejšie aspekty a teda rozhodne bol vypracovaný nie v prospech otca maloletého (ktorý ho inicioval) ale v prospech maloletého.

5. Odvolací súd preto konštatuje, že uvedený záver súdu prvej inštancie a z neho vyplývajúce rozhodnutie je vecne nesprávne a preto uznesenie súdu prvej inštancie v piatom výroku v časti, v ktorej rozhodol, že štát má nárok na náhradu trov konania voči otcovi maloletého v rozsahu 84,88 % a v siedmom výroku, ktorým uložil otcovi maloletého povinnosť nahradiť štátu trovy konania v sume 1.801,79 Eur podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že štát má nárok na náhradu trov konania voči otcovi maloletého v rozsahu 50 %, a otec maloletého je povinný nahradiť štátu trovy konania v sume 1.061,54 Eur, v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Uvedená suma predstavuje 50 % z celového znalečného vo výške 2.123,07 Eur, čo predstavuje znalečné vo výške 642,56 Eur priznané znalkyni PhDr. Martine Bečkovej, a znalečné priznané Ústavu pre znaleckú činnosť pre psychológiu a psychiatriu, spol. s r.o., so sídlom v Nových Zámkoch vo výške 1.480,51 Eur.

6. Ako už bolo konštatované, otec maloletého napadol odvolaním aj celý piaty a šiesty výrok, teda piaty výrok aj v časti, v ktorej súd prvej inštancie rozhodol, že štát má nárok na náhradu trov konania voči matke maloletého v rozsahu 15,12 %, a šiesty výrok, ktorým uložil matke maloletého povinnosť nahradiť štátu trovy konania v sume 321,28 Eur. Odvolací súd konštatuje, že na strane otca maloletého nie je daná subjektívna prípustnosť tejto časti odvolania, pretože podľa ustanovenia § 359 C.s.p. môže podať odvolanie len tá strana sporu, resp. ten účastník, v neprospech ktorej (ktorého) bolo rozhodnutie vydané, a táto časť rozhodnutia sa otca maloletého netýka. Týka sa výlučne štátu a matky maloletého a z ich strany nebolo odvolanie podané, a teda v tejto časti je už rozhodnutie súdu prvej inštancie právoplatné. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd odvolanie otca maloletého v uvedenom rozsahu podľa § 386 písm. b/ C.s.p. odmietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

7. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).